॥तैत्तिरीय ब्राह्मणम्॥

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः॥

अग्निर्नः पातु कृत्तिकाः। नक्षेत्रं देवमिन्द्रियम्। इदमासां विचक्षणम्। हविरासं जुंहोतन। यस्य भान्तिं रश्मयो यस्य केतवंः। यस्येमा विश्वा भुवंनानि सर्वां। स कृत्तिंकाभिरभि संवसानः। अग्निर्नो देवः सुंविते दंधातु। प्रजापंते रोहिणी वेंतु पत्नीं। विश्वरूपा बृहती चित्रभांनुः॥१॥ सा नो यज्ञस्यं सुविते दंधातु। यथा जीवेंम शरदः सवीराः। रोहिणी देव्युदंगात्पुरस्तांत्। विश्वां रूपाणि प्रतिमोदंमाना। प्रजापंति १ हिवषां वर्धयंन्ती। प्रिया देवानामुपंयातु यज्ञम्। सोमो राजां मृगशीर्षेण आगन्। शिवं नक्षेत्रं प्रियमंस्य धामं। आप्यायंमानो बहुधा जनेषु। रेतः प्रजां यर्जमाने दधातु॥२॥ यत्ते नक्षत्रं मृगशीर्षमस्ति। प्रिय॰ राजन्प्रियतमं प्रियाणाम्। तस्मैं ते सोम हविषां विधेम। शत्रं एधि द्विपदे शं चतुंष्पदे। आर्द्रयां रुद्रः प्रथंमान एति। श्रेष्ठों देवानां पतिंरघ्नियानांम्।

नक्षंत्रमस्य ह्विषां विधेम। मा नंः प्रजाः रीरिष्नोत वीरान्। हेती रुद्रस्य परिंणो वृणक्तु। आर्द्रा नक्षंत्रं जुषताः हविर्नः॥३॥

प्रमुश्रमांनौ दुरितानि विश्वां। अपाघश रसन्नुदतामरांतिम्। पुनर्नो देव्यदितिः स्पृणोतु। पुनर्वसू नः पुनरेतां यज्ञम्। पुनर्नो देवा अभियंन्तु सर्वै। पुनंः पुनर्वो ह्विषां यजामः। पुवा न देव्यदितिरनर्वा। विश्वस्य भर्त्री जगतः प्रतिष्ठा। पुनर्वसू हिवषां वर्धयंन्ती। प्रियं देवानामप्येतु पार्थः॥४॥ बृहस्पतिः प्रथमं जायंमानः। तिष्यं नक्षंत्रम्भिसम्बंभूव। श्रेष्ठां देवानां पृतंनासु जिष्णुः। दिशोऽनु सर्वा अभंयं नो अस्तु। तिष्यः पुरस्तांदुत मध्यतो नः। बृह्स्पतिर्नः परि पातु पश्चात्। बाधेतान्द्वेषो अभयं कृणुताम्। सुवीर्यस्य पत्रंयः स्याम। इद १ सूर्पेभ्यों हुविरंस्तु जुष्टम्। आश्वेषा येषांमनुयन्ति चेतः॥५॥ ये अन्तरिक्षं पृथिवीङ्कियन्ति। ते नेः सर्पासो हवमागंमिष्ठाः। ये रोंचने सूर्यस्यापिं सर्पाः। ये दिवंं देवीमनुं सश्चरंन्ति। येषांमाश्रेषा अंनुयन्ति कामम्। तेभ्यंः सर्पेभ्यो मधुंमज्जुहोमि। उपंहूताः पितरो ये मुघासुं। मनोजवसः सुकृतः सुकृत्याः। ते

नो नक्षेत्रे हवमार्गमिष्ठाः। स्वधाभिर्यज्ञं प्रयंतं जुषन्ताम्॥६॥ ये अग्निद्ग्धा येऽनंग्निदग्धाः। येऽमुं लोकं पितरः क्षियन्ति। या इश्चे विद्या या १ उं च न प्रविद्या मुघासुं यज्ञ १ सुकृतं जुषन्ताम्। गवां पितः फल्गुंनीनामिस् त्वम्। तदेर्यमन्वरुण मित्र चारुं। तं त्वां वय १ संनितार १ सनीनाम्। जीवा जीवन्तमुप संविशेम। येनेमा विश्वा भुवनानि सिक्षिता। यस्यं देवा अनु सं यन्ति चेतः॥७॥

अर्यमा राजाऽजर्स्तुविष्मान्। फल्गुंनीनामृष्भो रोरवीति। श्रेष्ठो देवानां भगवो भगासि। तत्त्वां विदुः फल्गुंनीस्तस्यं वित्तात्। अस्मभ्यं क्षत्रमजर्रं सुवींर्यम्। गोमदर्श्वंवदुप् सन्नुदेह। भगों ह दाता भग इत्प्रंदाता। भगों देवीः फल्गुंनीरा विवेश। भगस्येत्तं प्रंस्वं गंमेम। यत्रं देवैः संधमादं मदेम॥८॥

आयांतु देवः संवितोपंयातु। हिर्ण्ययेन सुवृता रथेन। वहुन् हस्तर्थ सुभगं विद्यनापंसम्। प्रयच्छंन्तं पपुंरिं पुण्यमच्छं। हस्तः प्रयच्छत्वमृतं वसीयः। दक्षिणेन प्रतिगृभ्णीम एनत्। दातारंमुद्य संविता विदेय। यो नो हस्तांय प्रसुवातिं युज्ञम्। त्वष्टा नक्षंत्रम्भ्यंति चित्राम्। सुभ संसं युव्ति रोचंमानाम्॥९॥

निवेशयंत्रमृतान्मर्त्या ५ श्व। रूपाणि पि १ शन्भुवंनानि विश्वां। तत्रस्त्वष्टा तदं चित्रा विचेष्टाम्। तत्रक्षेत्रं भूरिदा अंस्तु मह्मम्। तत्रः प्रजां वीरवंती १ सनोत्। गोभिनीं अश्वेः समनत्तु यज्ञम्। वायुर्नक्षंत्रमभ्येति निष्ट्यांम्। तिग्मश्रंङ्गो वृष्भो रोरुंवाणः। समीरयन्भुवंना मात्रिश्वां। अप द्वेषा १ सि नुदतामरांतीः॥१०॥

तन्नों वायुस्तद् निष्टमां शृणोत्। तन्नक्षंत्रं भूरिदा अंस्तु मह्मम्। तन्नों देवासो अनुजानन्तु कामम्। यथा तरेम दुरितानि विश्वां। दूरम्स्मच्छत्रंवो यन्तु भीताः। तदिन्द्राग्नी कृणुतान्तद्विशांखे। तन्नों देवा अनुमदन्तु यज्ञम्। पश्चात्पुरस्तादभंयन्नो अस्तु। नक्षंत्राणामिधंपत्नी विशांखे। श्रेष्ठांविन्द्राग्नी भुवंनस्य गोपौ॥११॥

विषूंचः शत्रूंनप् बाधंमानौ। अप् क्षुधं नुदतामरांतिम्। पूर्णा पश्चादुत पूर्णा पुरस्तांत्। उन्मध्यतः पौर्णमासी जिंगाय। तस्यां देवा अधि संवसन्तः। उत्तमे नाकं इह मादयन्ताम्। पृथ्वी सुवर्चा युवृतिः सजोषाः। पौर्णमास्युदंगाच्छोभंमाना। आप्याययंन्ती दुरितानि विश्वाः। उरुं दुहां यजमानाय यज्ञम्॥१२॥

चित्रभांनुर्यजंमाने दधातु हुविर्नुः पाथुश्चेतों जुषन्ताश्चेतों मदेम् रोचंमानामरांतीर्गोपौ युज्ञम्॥[१]

ऋखारमं हव्यैर्नमंसोप्सद्यं। मित्रं देवं मित्रधेयं नो अस्त्। अनूराधान् ह्विषां वर्धयंन्तः। शुतर्ञ्जीवेम शुरदः सवीराः। चित्रं नक्षंत्रमुदंगात्पुरस्तांत्। अनूराधास इति यद्वदंन्ति। तिन्मत्र एंति पृथिभिदेवयानैः। हिर्ण्ययैर्वितंतर्न्तिरक्षे। इन्द्रौ ज्येष्ठामन् नक्षंत्रमेति। यस्मिन्वृत्रं वृत्रूतूर्ये तृतार्ग॥१३॥ तस्मिन्वयम्मृतं दुहानाः। क्षुधेन्तरेम् दुरितिं दुरिष्टिम्। पुरन्दरायं वृष्भायं धृष्णवें। अषांढायं सहंमानाय मीुढुषें। इन्द्रांय ज्येष्ठा मधुंमृद्दुहांना। उुरुं कृंणोतु यजमानाय लोकम्। मूलं प्रजां वीरवंतीं विदेय। पराँच्येतु निर्ऋतिः पराचा। गोभिर्नक्षंत्रं पशुभिः समंक्तम्। अहंभूयाद्यजंमानाय मह्यम्॥१४॥

अहंनों अद्य सुंविते देधातु। मूलं नक्षेत्रमिति यद्वदेन्ति। परांचीं वाचा निर्ऋतिं नुदामि। शिवं प्रजायें शिवमंस्तु मह्मम्। या दिव्या आपः पर्यसा सम्बभूवः। या अन्तरिक्ष उत पार्थिवीर्याः। यासांमषाढा अनुयन्ति कामम्। ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु। याश्च कूप्या याश्चं नाद्याः समुद्रियाः। याश्चं वैशन्तीरुत प्रांसचीर्याः॥१५॥

यासांमषाढा मधुं भृक्षयंन्ति। ता न आपः शङ् स्योना भंवन्तु। तन्नो विश्वे उपं शृण्वन्तु देवाः। तदंषाढा अभिसंयंन्तु यृज्ञम्। तन्नक्षंत्रं प्रथतां पृशुभ्यः। कृषिर्वृष्टिर्यजमानाय कल्पताम्। शुभाः कृन्यां युव्तयः सुपेशंसः। कुर्मकृतः सुकृतों वीर्यांवतीः। विश्वां देवान् ह्विषां वर्धयंन्तीः। अषाढाः काम्मुपं यान्तु यृज्ञम्॥१६॥

यस्मिन्ब्रह्माऽभ्यजंयथ्सर्वमेतत्। अमुं चं लोकमिदमूं च सर्वम्। तन्नो नक्षंत्रमभिजिद्धिजित्यं। श्रियं दधात्वहंणीयमानम्। उभौ लोकौ ब्रह्मणा सिन्नितेमौ। तन्नो नक्षंत्रमभिजिद्धिचंष्टाम्। तस्मिन्वयं पृतेनाः सञ्जयम। तन्नो देवासो अनुंजानन्तु कामम्। शृण्वन्ति श्रोणाममृतंस्य गोपाम्। पुण्यांमस्या उपंश्रणोमि वाचम्॥१७॥ महीं देवीं विष्णुंपत्नीमजूर्याम्। प्रतीचीमेना हिवषां यजामः। त्रेधा विष्णुंरुरुगायो विचंत्रमे। मृहीं दिवं पृथिवीम्न्तिरिक्षम्। तच्छ्रोणैति श्रवं इच्छमाना। पुण्युः श्लोकं यजमानाय कृण्वती। अष्टौ देवा वसंवः सोम्यासः। चतंस्रो देवीर्जराः श्रविष्ठाः। ते यज्ञं पान्तु रजंसः प्रस्तात्। संवथ्सरीणंम्मृतः स्वस्ति॥१८॥

युज्ञं नेः पान्तु वसंवः पुरस्तांत्। दक्षिणतोंऽभियंन्तु श्रविष्ठाः। पुण्यं नक्षंत्रम्भि संविशाम। मा नो अरांतिर्घशुर्साऽगर्न्। क्षुत्रस्य राजा वर्रुणोऽधिराजः। नक्षंत्राणार श्तिभेष्ग्वसिष्ठः। तौ देवेभ्यः कृणतो दीर्घमायः। श्तर सहस्रां भेषजानि धत्तः। यज्ञं नो राजा वर्रुण उपयातु। तन्नो विश्वं अभि संयन्तु देवाः॥१९॥

तन्नो नक्षंत्र श्वतिभेषग्जुषाणम्। दीर्घमायुः प्रतिरद्भेषजानि। अज एकंपादुदंगात्पुरस्तांत्। विश्वां भूतानि प्रतिमोदंमानः। तस्यं देवाः प्रंस्वं यंन्ति सर्वे। प्रोष्ठपदासो अमृतंस्य गोपाः। विभ्राजमानः समिधान उग्रः। आऽन्तरिक्षमरुहदग्न्द्याम्। त स्पूर्यं देवम्जमेकंपादम्। प्रोष्ठपदासो अनुयन्ति सर्वे॥२०॥

अहिंब्धियः प्रथंमान एति। श्रेष्ठों देवानांमुत मानुंषाणाम्। तं ब्राँह्मणाः सोमपाः सोम्यासंः। प्रोष्ठपदासो अभि रक्षन्ति सर्वे। चत्वार एकंमभिकमं देवाः। प्रोष्ठपदास इति यान् वदंन्ति। ते बुध्नियं परिषद्य ई स्तुवन्तंः। अहि ई रक्षन्ति नमंसोप्सद्यं। पूषा रेवत्यन्वेति पन्थाम्। पुष्टिपतीं पशुपा वाजंबस्त्यौ॥२१॥ इमानि हव्या प्रयंता जुषाणा। सुगैर्नो यानैरुपंयातां युज्ञम्। क्षुद्रान्पशूत्रंक्षतु रेवतीं नः। गावीं नो अश्वार अन्वेतु पूषा। अन्नु रक्षंन्तौ बहुधा विरूपम्। वाजर् सनुतां यजंमानाय यज्ञम्। तदिश्वनांवश्वयुजोपंयाताम्। शुभङ्गिमंष्ठौ सुयमें भिरश्वैः। स्वं नक्षंत्र १ हविषा यजन्तौ। मध्वा सम्पृंक्तौ यजुंषा समंक्तौ॥२२॥

यौ देवानां भिषजौ हव्यवाहौ। विश्वस्य दूतावमृतंस्य गोपौ। तौ नक्षंत्रं जुजुषाणोपंयाताम्। नमोऽश्विभ्यां कृणुमो-ऽश्वयुग्भ्यांम्। अपं पाप्मानं भरंणीर्भरन्तु। तद्यमो राजा भगवान् विचंष्टाम्। लोकस्य राजां महतो महान् हि। सुगन्नः पन्थामभंयं कृणोतु। यस्मिन्नक्षंत्रे यम एति राजां। यस्मिन्नेनम्भ्यषिश्चन्त देवाः। तदंस्य चित्र हिवषां यजाम। अपं पाप्मानं भरंणीर्भरन्तु। निवेशनी यत्तं देवा अदंधुः॥२३॥
त्तार् मह्यं प्रास्चीर्या याँन्तु युज्ञं वाच ई स्वस्ति देवा अनुयन्ति सर्वे वाजंबस्त्यौ समंक्तौ

नवीनवो भवित जायंमानो यमांदित्या अर्शुमाँप्याययंन्ति। ये विरूपे समंनसा संव्ययंन्ती। समानन्तन्तुं परितातना तैं। विभू प्रभू अनुभू विश्वतो हुवे। ते नो नक्षेत्रे हवमागमेतम्। वयं देवी ब्रह्मणा संविदानाः। सुरत्नांसो देववीतिं दर्धानाः। अहोरात्रे ह्विषां वर्धयंन्तः। अति पाप्मान्मिति मुक्त्या गमेम। प्रत्युंवदृश्यायती॥२४॥

व्युच्छन्तीं दुह्ति द्विः। अपो मही वृंणुते चक्षुंषा। तमो ज्योतिंष्कृणोति सूनरीं। उदुिस्रयाः सचते सूर्यः। सचां उद्यन्नक्षंत्रमर्चिमत्। तवेदुंषो व्युषि सूर्यस्य च। सं भक्तेनं गमेमहि। तन्नो नक्षंत्रमर्चिमत्। भानुमक्तेजं उचरंत्। उपंयुज्ञमिहागंमत्॥२५॥

प्र नक्षंत्राय देवायं। इन्द्रायेन्दु हवामहे। सर्नः सिवता सुंवथ्सिनम्। पुष्टिदां वीरवंत्तमम्। उदुत्यं चित्रम्। अदितिर्न उरुष्यतु महीमू षु मातरम्। इदं विष्णुः प्रतिद्वष्णुः। अग्निर्मूर्धा भुवंः। अनुनोऽद्यानुंमित्रिरन्विदंनुमते त्वम्। हृव्यवाहु इस्वंष्टम्॥२६॥

आयुत्यंगम्धितंष्टम्॥——[३] अग्निर्वा अंकामयत। अन्नादो देवाना ईस्यामितिं। स एतम्ग्नये

कृत्तिंकाभ्यः पुरोडाशंमुष्टाकंपालं निरंवपत्। ततो वै सौं-ऽन्नादो देवानांमभवत्। अग्निर्वै देवानांमन्नादः। यथां ह वा अग्निर्देवानांमन्नादः। एव ह वा एष मंनुष्यांणां भवति। य पुतेनं हिवषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। अग्नये स्वाहा कृत्तिकाभ्यः स्वाहाँ। अम्बायै स्वाहां दुलायै स्वाहाँ। नितृत्ये स्वाहाऽभ्रयंन्त्ये स्वाहां। मेघयंन्त्ये स्वाहां वर्षयंन्त्यै स्वाहाँ। चुपुणीकांयै स्वाहेतिं॥२७॥ प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत। ता अंस्माथ्सृष्टाः परांचीरायन्। तासारं रोहिणीमुभ्यंध्यायत्। सोंऽकामयत। उपु मा वंर्तेत। समेनया गच्छेयेति। स एतं प्रजापंतये रोहिण्यै चुरुं

प्रजापातः प्रजा असृजत। ता अस्माथ्सृष्टाः पराचारायन्। तासा रे रोहिणीमृभ्यंध्यायत्। सोंऽकामयत। उप मा वंर्तेत। समेंनया गच्छेयेतिं। स एतं प्रजापंतये रोहिण्यै चुरुं निरंवपत्। ततो वै सा तमुपावंर्तत। समेंनयागच्छत। उपं हु वा एनं प्रियमावंर्तते। सं प्रियेणं गच्छते। य एतेनं हुविषा यजंते। य उंचैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। प्रजापंतये स्वाहां रोहिण्ये स्वाहां। रोचंमानाये स्वाहां प्रजाभ्यः स्वाहेतिं॥२८॥

सोमो वा अंकामयत। ओषंधीना र राज्यम्भिजंयेय्मितिं। स एतर सोमांय मृगशीर्षायं श्यामाकं चरुं पर्यसि निरंवपत्। ततो व स ओषंधीना र राज्यम्भ्यंजयत्। समानाना र ह व राज्यम्भिजंयति। य एतेनं ह्विषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। सोमांय स्वाहां मृगशीर्षाय स्वाहां। इन्वकाभ्यः स्वाहौषंधीभ्यः स्वाहां। राज्याय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥२९॥

रुद्रो वा अंकामयत। पृशुमान्थ्स्यामितिं। स एत १ रुद्रायाद्रीयै प्रैय्यंङ्गवं च्रुं पर्यसि निरंवपत्। ततो वै स पंशुमानंभवत्। पृशुमान् ह् वै भंवति। य एतेनं ह्विषा यजते। य उं चैनदेवं वेद। सोऽत्रं जुहोति। रुद्राय स्वाहाऽद्रीयै स्वाहां। पिन्वंमानायै स्वाहां पृशुभ्यः स्वाहेति॥३०॥

ऋक्षा वा इयमेलोमकांऽऽसीत्। साऽकांमयत। ओषंधीभिवंनस्पतिंभिः प्रजांयेयेतिं। सैतमदिंत्यै पुनंवंसुभ्यां चरुं निरंवपत्। ततो वा इयमोषंधीभिवंनस्पतिंभिः प्राजांयत। प्रजांयते ह् वै प्रजयां पृशुभिः। य पृतेनं ह्विषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। अदित्ये स्वाहा पुनंवंसुभ्याम्। स्वाहा भूँत्ये स्वाहा प्रजांत्ये स्वाहेति॥३१॥ बृह्स्पतिर्वा अंकामयत। ब्रह्मवर्चसी स्यामिति। स एतं बृह्स्पतिये तिष्याय नैवारं चरुं पर्यासे निरंवपत्। ततो वै स ब्रह्मवर्चस्यंभवत्। ब्रह्मवर्चसी ह वै भवति। य एतेनं ह्विषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। बृह्स्पतंये स्वाहां तिष्यांय स्वाहां। ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति॥३२॥

देवासुराः संयंत्ता आसन्। ते देवाः सूर्पेभ्यं आश्रेषाभ्य आज्यं कर्म्भन्निरंवपन्। तानेताभिरेवदेवतांभिरुपानयन्। एताभिर्ह् वे देवतांभिर्द्धिषन्तं भ्रातृंव्यमुपंनयति। य एतेनं ह्विषा यज्ञते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। सूर्पेभ्यः स्वाहाँऽऽश्रेषाभ्यः स्वाहाँ। दन्दशूकैभ्यः स्वाहेतिं॥३३॥

पितरो वा अंकामयन्त। पितृलोक ऋधुयामेति। त एतं पितृभ्यो म्घाभ्यः पुरोडाश् पद्वीपालं निरंवपन्। ततो वै ते पितृलोक आधुवन्। पितृलोके ह् वा ऋधोति। य एतेनं ह्विषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। पितृभ्यः स्वाहां म्घाभ्यः। स्वाहांऽन्घाभ्यः स्वाहांग्दाभ्यः। स्वाहां-ऽरुन्थतीभ्यः स्वाहेतिं॥३४॥

अर्यमा वा अंकामयत। पृशुमान्थस्यामिति। स एतमंर्यम्णे फर्ल्णुनीभ्यां चुरुं निरंवपत्। ततो वै स पंशुमानंभवत्।

पृशुमान् ह् वै भंवति। य एतेनं ह्विषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। अर्यम्णे स्वाहा फल्गुंनीभ्याः स्वाहां। पशुभ्यः स्वाहेतिं॥३५॥

भगो वा अंकामयत। भगी श्रेष्ठी देवानाई स्यामितिं। स एतं भगोय फल्गुंनीभ्यां चुरुं निरंवपत्। ततो वै स भगी श्रेष्ठी देवानांमभवत्। भगी हु वै श्रेष्ठी संमानानां भवति। य एतेनं हुविषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। भगांय स्वाहा फल्गुंनीभ्या स्वाहां। श्रेष्ठांय स्वाहेतिं॥३६॥

स्विता वा अंकामयत। श्रन्में देवा दधींरन्। स्विता स्यामिति। स एत सिवित्रे हस्ताय पुरोडाशं द्वादेशकपालं निरंवपदाशूनां व्रीहीणाम्। ततो वै तस्मै श्रद्देवा अदंधत। स्विताऽभंवत्। श्रद्धवा अंस्मै मनुष्यां दधते। स्विता संमानानां भवति। य एतेनं ह्विषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। स्वित्रे स्वाहां हस्तांय। स्वाहां ददते स्वाहां पृण्ते। स्वाहां प्रयच्छंते स्वाहां प्रतिगृभ्णते स्वाहतिं॥३७॥

त्वष्टा वा अंकामयत। चित्रं प्रजां विंन्देयेति। स एतं त्वष्ट्रं

चित्रायें पुरोडाशंम्ष्टाकंपालं निरंवपत्। ततो वै स चित्रं प्रजामंविन्दत। चित्र ह वै प्रजां विन्दते। य एतेनं ह्विषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। त्वष्ट्रे स्वाहां चित्राये स्वाहां। चैत्रांय स्वाहां प्रजाये स्वाहेति॥३८॥ वायुर्वा अंकामयत। कामचारंमेषु लोकेष्वभिजंययमितिं। स एतद्वायवे निष्ट्यांये गृष्ट्ये दुग्धं पयो निरंवपत्। ततो वै स कामचारंमेषु लोकेष्वभ्यंजयत्। कामचारं ह वा एषु लोकेष्वभिजंयति। य एतेनं ह्विषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। वायवे स्वाहा निष्ट्यांये स्वाहां। कामचारांय स्वाहाऽभिजिंत्ये स्वाहेतिं॥३९॥

इन्द्राग्नी वा अंकामयेताम्। श्रेष्ठमं देवानांम्भिजंयेवेतिं। तावेतिमन्द्राग्निभ्यां विशांखाभ्यां पुरोडाश्मेकांदशकपालुं निरंवपताम्। ततो वे तौ श्रेष्ठमं देवानांमभ्यंजयताम्। श्रेष्ठमं हु वे संमानानांम्भि जंयति। य एतेनं हुविषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। इन्द्राग्निभ्याः इ स्वाहा विशांखाभ्याः स्वाहां। श्रेष्ठमांय स्वाहाऽभिजित्ये स्वाहेतिं॥४०॥

अथैतत्पौर्णमास्या आज्यं निर्वपति। कामो वै पौर्णमासी। काम आज्यम्। कामेनैव काम समर्धयति। क्षिप्रमेन १ सकाम उपंनमति। येन कामेन यजंते। सोऽत्रं जुहोति। पौर्णमास्ये स्वाहा कामांय स्वाहाऽऽगंत्ये स्वाहेतिं॥४१॥

अग्निः पश्चंदश प्रजापंतिः पोर्डश् सोम् एकांदश रुद्रो दश्क्षेंकांदश् बृह्स्पतिर्दशं देवासुरा नवं पितर् एकांदशार्यमा भगो दशं दश सविता चतुंर्दश त्वष्टां वायुरिंन्द्राग्नी दशं दशाथैतत्पौर्णमास्या अष्टौ पश्चंदश॥🕳

मित्रो वा अंकामयत। मित्रधेयंमेषु लोकेष्वभिजंयेयमितिं।

स एतं मित्रायांनूराधेभ्यंश्चरं निरंवपत्। ततो वै स मित्रधेयमेषुलोकेष्वभ्यंजयत्। मित्रधेय १ ह् वा एषु लोकेष्वभिजंयति। य एतेनं ह्विषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। मित्राय स्वाहांऽनूराधेभ्यः स्वाहाँ। मित्रधेयांय स्वाहाऽभिजिंत्यै स्वाहेतिं॥४२॥

इन्द्रो वा अंकामयत। ज्यैष्ठमं देवानांमभिजंयेयमितिं। स एतमिन्द्रांय ज्येष्ठायें पुरोडाशमेकांदशकपालं निरंवपन्महाव्रीहीणाम्। ततो वै स ज्यैष्ठ्यं देवानांमभ्यंजयत्। ज्यैष्ठ्य १ ह वै संमानानाम्भिजंयति। य एतेनं हिवषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। इन्द्रांय स्वाहाँ ज्येष्ठायै स्वाहाँ। ज्येष्ठाांय स्वाहाभिजिंत्यै स्वाहेतिं॥४३॥

प्रजापंतिर्वा अंकामयत। मूर्लं प्रजां विन्देयेतिं। स एतं प्रजापंतये मूलाय चुरुं निरंवपत्। ततो वै स मूर्लं प्रजामंविन्दत। मूल्णं हु वै प्रजां विन्दते। य एतेनं हुविषा यजेते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। प्रजापंतये स्वाहा मूलाय स्वाहां। प्रजाये स्वाहेतिं॥४४॥

आपो वा अंकामयन्त। समुद्रं कामंम्भिजंयेमेतिं। ता एतम् द्योऽषाढाभ्यंश्वरं निरंवपन्। ततो वे ताः संमुद्रं कामंम्भ्यंजयन्। समुद्र ह वे कामंम्भिजंयति। य एतेनं ह्विषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। अद्भः स्वाहांऽषाढाभ्यः स्वाहां। समुद्राय स्वाहा कामांय स्वाहां। अभिजिंत्ये स्वाहेतिं॥४५॥

विश्वे वै देवा अंकामयन्त। अनुपुज्य्यं जियेमेतिं। त पूतं विश्वेभ्यो देवेभ्योऽषाढाभ्यंश्चरुं निरंवपन्। ततो वै तेऽनपज्य्यमंजयन्। अनुपुज्य्य ह वै जयिति। य पुतेनं ह्विषा यजेते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। विश्वेभ्यो

स्वाहेतिं॥४८॥

देवेभ्यः स्वाहांऽषाढाभ्यः स्वाहां। अनुपूज्य्याय स्वाहा जित्ये स्वाहेतिं॥४६॥

ब्रह्म वा अंकामयत। ब्रह्मलोकमभिजंयेयमितिं। तदेतं ब्रह्मणे-ऽभिजिते चुरुं निरंवपत्। ततो वै तद्भंह्मलोकमभ्यंजयत्। ब्रह्मलोक १ ह वा अभिजंयति। य एतेनं हविषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। ब्रह्मंणे स्वाहांऽभिजिते स्वाहाँ। ब्रह्मलोकाय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेतिं॥४७॥ विष्णुर्वा अंकामयत। पुण्य इ श्लोक ५ शृण्वीय। न मां पापी कीर्तिरागंच्छेदितिं। स एतं विष्णंवे श्रोणायैं पुरोडाशंत्रिकपालन्निरंवपत्। ततो वै स पुण्यः श्लोकंमशृणुत। नैनंं पापी कीर्तिरागंच्छत्। पुण्य ५ ह वै श्लोक र शृण्ते। नैनं पापी कीर्तिरागंच्छति। य एतेनं हविषा यजते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। विष्णंवे स्वाहाँ श्रोणायै स्वाहाँ। श्लोकांय स्वाहाँ श्रुताय

वसंवो वा अंकामयन्त। अग्रं देवतानां परीयामेति। त एतं वसुभ्यः श्रविष्ठाभ्यः पुरोडाशंमुष्टाकंपालं निरंवपन्। ततो वै तेऽग्रं देवतांनां पर्यायन्। अग्रं हु वै संमानानां पर्येति। य एतेनं हुविषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। वसुंभ्यः स्वाहा श्रविष्ठाभ्यः स्वाहां। अग्रांय स्वाहा परींत्ये स्वाहेतिं॥४९॥

इन्द्रो वा अंकामयत। दृढोऽशिंथिलः स्यामितिं। स एतं वर्रुणाय श्वतिभेषजे भेषजेभ्यः पुरोडाशं दर्शकपालं निर्रवपत्कृष्णानां व्रीहीणाम्। ततो वे स दृढोऽशिंथिलो-ऽभवत्। दृढो ह् वा अशिंथिलो भवति। य पृतेनं हृविषा यजेते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। वर्रुणाय स्वाहां श्वतिभेषजे स्वाहां। भेषजेभ्यः स्वाहेतिं॥५०॥

अजो वा एकंपादकामयत। तेज्ञस्वी ब्रंह्मवर्च्सी स्यामितिं। स एतम्जायैकंपदे प्रोष्ठपदेभ्यंश्चरुं निरंवपत्। ततो वै स तेज्ञस्वी ब्रंह्मवर्च्स्यंभवत्। तेज्ञस्वी ह् वै ब्रंह्मवर्च्सी भंवति। य एतेनं ह्विषा यजते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। अजायैकंपदे स्वाहां प्रोष्ठपदेभ्यः स्वाहां। तेजंसे स्वाहां ब्रह्मवर्च्साय स्वाहेतिं॥५१॥

अहिर्वे बुिधयोऽकामयत। इमां प्रतिष्ठां विन्देयेति। स

पृतमहंये बुध्नियांय प्रोष्ठप्देभ्यः पुरोडाशः भूमिंकपालं निरंवत्। ततो वै स इमां प्रंतिष्ठामंविन्दत। इमा॰ हु वै प्रंतिष्ठां विन्दते। य पृतेनं हुविषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। अहंये बुध्नियांय स्वाहां प्रोष्ठप्देभ्यः स्वाहां। प्रतिष्ठाये स्वाहेतिं॥५२॥

पूषा वा अंकामयत। पृशुमान्थस्यामिति। स एतं पूष्णे रेवत्यै चुरुं निरंवपत्। ततो वै स पंशुमानंभवत्। पुशुमान् ह वै भंवति। य एतेनं हविषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। पूष्णे स्वाहां रेवत्यै स्वाहां। पृशुभ्यः स्वाहेतिं॥५३॥ अश्विनौ वा अंकामयेताम्। श्रोत्रस्विनावबंधिरौ स्यावेतिं। तावेतमश्विभ्यांमश्वयुग्भ्यां पुरोडाशंन्द्विकपालन्निरंवपताम्। ततो वै तौ श्रीन्नस्विनावबंधिरावभवताम्। श्रोत्रस्वी ह वा अबंधिरो भवति। य एतेनं हविषा यजेते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। अश्विभ्या् स्वाहाँ ऽश्वयुग्भ्याः स्वाहाँ। श्रोत्रांय स्वाहा श्रुत्ये स्वाहेतिं॥५४॥

यमो वा अंकामयत। पितृणाः राज्यम्भिजंयेयमितिं। स एतं यमायांप्भरंणीभ्यश्चरं निरंपवत्। ततो वै स पितृणाः राज्यम्भ्यंजयत्। समानानाः ह वै राज्यम्भि जंयति। य एतेनं हिविषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। यमाय स्वाहांऽपुभरंणीभ्यः स्वाहां। राज्याय स्वाहाभिजिंत्यै स्वाहेतिं॥५५॥

अथैतदंमावास्यांया आज्यं निर्वपति। कामो वा अंमावास्यां। काम आज्यम्। कामेनैव काम् समर्धयति। क्षिप्रमेन् स् सकाम उपनमति। येन कामेन यजेते। सोऽत्रं जुहोति। अमावास्यांये स्वाहा कामांय स्वाहाऽऽगंत्ये स्वाहेति॥५६॥

मित्र इन्द्रंः प्रजापंतिर्दशं द्शाप् एकांदश् विश्वे ब्रह्म दशंदश् विष्णुस्रयोदश् वसंव इन्द्रोऽजोऽहि्वे

बुप्नियंः पूषाऽश्विनौ यमो दशं दुशाथैतदंमावाुस्यांया अष्टौ पश्चंदश॥————[५]

चन्द्रमा वा अंकामयत। अहोरात्रानंधमासान्मासांनृतून्थ्सं-वथ्सरमास्वा। चन्द्रमंसः सायुंज्य स् सलोकतांमाप्रयामिति। स एतं चन्द्रमंसे प्रतीदृश्यांयै पुरोडाशं पश्चंदशकपालं निरंवपत्। ततो वे सोंऽहोरात्रानंधमासान्मासांनृतून्थ्यंवथ्सर-मास्वा। चन्द्रमंसः सायुंज्य सलोकतांमाप्रोत्। अहोरात्रान् ह वा अंधमासान्मासांनृतून्थ्यंवथ्सरमास्वा। चन्द्रमंसः सायुंज्य सलोकतांमाप्रोति। य एतेनं हृविषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। चन्द्रमंसे स्वाहां प्रतीदृश्यांयै स्वाहाँ। अहोरात्रेभ्यः स्वाहाँऽर्धमासेभ्यः स्वाहाँ। मासेँभ्यः स्वाहुर्तुभ्यः स्वाहाँ। सुंवृथ्सराय स्वाहेतिं॥५७॥

अहोरात्रे वा अंकामयेताम्। अत्यंहोरात्रे मुंच्येविह। न नांवहोरात्रे आंप्रुयातामितिं। ते एतमंहोरात्राभ्यां चरुं निरंवपताम्। द्वयानां व्रीहीणाम्। शुक्कानां च कृष्णानां च। स्वात्योर्दुग्धे। श्वेतायं च कृष्णायं च। ततो व ते अत्यंहोरात्रे अंमुच्येते। नैनं अहोरात्रे आंप्रुताम्। अति ह वा अंहोरात्रे मुंच्यते। नैनंमहोरात्रे आंप्रुतः। य एतेनं ह्विषा यज्ञंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। अह्रे स्वाहा रात्रिये स्वाहां। अतिमुक्तये स्वाहेति॥५८॥

उषा वा अंकामयत। प्रियाऽऽदित्यस्यं सुभगां स्यामिति। सैतमुषसं चुरुं निरंवपत्। ततो वे सा प्रियाऽऽदित्यस्यं सुभगांऽभवत्। प्रियो हु वे संमानाना र सुभगों भवति। य एतेनं हुविषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। उषसे स्वाहा व्यंष्ट्रो स्वाहां। व्यूष्ट्रो स्वाहां व्युच्छन्त्ये स्वाहां। व्यंष्टाये स्वाहेतिं॥५९॥

अथैतस्मै नक्षंत्राय चुरुनिर्वपति। यथा त्वं देवानामिसं।

पुवम्हं मंनुष्यांणां भूयास्मितिं। यथां हु वा पृतद्देवानांम्। पृव १ हु वा एष मंनुष्यांणां भवति। य एतेनं हुविषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। नक्षंत्राय स्वाहोदेष्यते स्वाहां। उद्यते स्वाहोदिताय स्वाहां। हरसे स्वाहा भरसे स्वाहां। भ्राजंसे स्वाहा तेजंसे स्वाहां। तपंसे स्वाहां ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेतिं॥६०॥

सूर्यो वा अंकामयत। नक्षंत्राणां प्रतिष्ठा स्यामितिं। स एत श् सूर्याय नक्षंत्रेभ्यश्चरुं निरंवपत्। ततो वै स नक्षंत्राणां प्रतिष्ठा-ऽभंवत्। प्रतिष्ठा हु वै संमानानां भवति। य एतेनं हिविषा यजते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। सूर्याय स्वाहा नक्षंत्रेभ्यः स्वाहां। प्रतिष्ठायै स्वाहेतिं॥६१॥

अथैतमिदंत्यै च्रुं निर्वपिति। इयं वा अदिंतिः। अस्यामेव प्रतितिष्ठति। सोऽत्रं जुहोति। अदित्यै स्वाहाँ प्रतिष्ठायै स्वाहेति॥६२॥

अथैतं विष्णंवे चुरुं निर्वपति। युज्ञो वै विष्णुंः। युज्ञ एवान्ततः प्रतितिष्ठति। सोऽत्रं जुहोति। विष्णंवे स्वाहां युज्ञाय स्वाहां। प्रतिष्ठायै स्वाहेतिं॥६३॥ चन्द्रमाः पश्चंदशाहोरात्रे सप्तदंशोषा एकांद्शाथैतस्मै नक्षंत्राय त्रयोदश सूर्यो दशाथैतमदिंत्यै पश्चाथैतं विष्णंवे षदथ्सप्त (सुविताऽऽशूनां ब्रीहीणामिन्द्रों मुहाब्रीहीणामिन्द्रः कृष्णानां ब्रीहीणामहोरात्रे द्वयानां ब्रीहीणाम्। पितरः षद्ग्रंपालर सविता द्वादंशकपालमिन्द्राग्नी एकांदशकपालमिन्द्र एकांदशकपालमिन्द्रो दशंकपालं विष्णुंस्रिकपालमहिर्भूमिंकपालमृश्विनौं द्विकपालं चन्द्रमाः पश्चंदशकपालमृग्निस्त्वष्टा वसंवोऽष्टाकंपालम्न्यत्रं चुरुम्। रुद्रौंऽर्यमा पूषा पंशुमान्थस्या ् सोमों रुद्रो बृह्स्पितः पर्यसि वायुः पयः सोमों वायुरिन्द्राग्नी मित्र इन्द्र आपो ब्रह्मं युमों ऽभिजित्यै त्वष्टां प्रजापंतिः प्रजाये पौर्णमास्या अमावास्यांया अगत्यै विश्वे जित्यां अश्विनौ श्रुत्यैं। ब्रह्म तदेतं विष्णुः स एतं वायुः स एतदापुस्ताः। पितरो विश्वे वसंवोऽकामयन्त मेति त एतन्निरंवपन्। आपौऽकामयन्त मेति ता पुतन्निरंवपन्। इन्द्राग्नी अश्विनांवकामयेतां वेति तावेतन्निरंवपताम्। अहोरात्रे वा अंकामयेतामिति ते पुतन्निरंवपताम्। अन्यत्रांकामयुतेति स पुतन्निरंवपत्। इन्द्राग्नी श्रैष्ठ्यमिन्द्रो ज्यैष्ठ्यमिन्द्रों दृढः। अहिः सूर्योऽदिंत्यै विष्णंवे प्रतिष्ठायैं। सोमों युमः संमानानाम्। अग्निनीं रीरिषदन्यत्रं रीरिषः॥)॥_____ -[દ્વ]

अग्निर्न ऋध्यास्म नवींनवोऽग्निर्मित्रश्चन्द्रमाः षट्॥६॥ अग्निर्नस्तन्नों वायुरहिंबुंभ्रियं ऋक्षा वा इयमथैतत्पौंणमास्या अजो वा एकंपाथ्सूर्यस्त्रिषंष्टिः॥६३॥

अग्निर्नः पातु प्रतिष्ठायै स्वाहेतिं॥

हरिंः ओम्॥ ॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके प्रथमः

प्रथमः प्रश्नः 24

प्रपाठकः समाप्तः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub:} \quad {\sf http://stotrasamhita.github.io} \quad | \quad {\sf http://github.com/stotrasamhita}$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/